

Onnellinen seinähullu

Bakteerien yhteishyökkäys oli nujertaa Pentti-Oskari Kankaan kaksi vuotta sitten. Lopulta taisto päättyi potilaan voittoon. Toivuttuaan mies on tajunnut olevansa hyvin onnellinen.

Edellisjouluna Kankaan perheessä elettiin raskaita aikoja. Isäntä, Pentti-Oskari, tuolloin 66 vuotta, oli maannut kuukausia Tyksissä, siitä osan koomassa. Lääkärit eivät antaneet toivoa toipumisesta ärhäkkästä bakteerista, jonka alkuperä jäi mysteeriksi.

Vaimo **Marja** ja perheen lapset sekä ystävät istuivat sairaalasängyn vieressä ja jaksoivat uskoa, että tästä selvitään.

Yhtenä aamuna Kangas avasi silmänsä. Siitä alkoi kivinen paluu takaisin viihdyttäjäksi ja monitoimiyrittäjäksi.

– Katsoin monta kertaa teho-osaston letkuja ja mietin, mitkä niistä saan irti. Mutta selvisin sen takia, että olin onnellinen mies. En raaskinut vielä lähteä pois, hän liikuttuu.

– Laihduin 34 kiloa. Opettelin uudelleen kävelemään, kirjoittamaan, osittain puhumaankin, Kangas paljastaa.

Niin kipeä paikka sairastuminen menevälle miehelle oli, että hän vannotti läheisiään siitä, että kenellekään ulkopuoliselle ei tästä hihkuta. Vasta nyt hän avautuu asiasta ensimmäistä kertaa.

– Ilman perheen tukea en olisi jaksanut palata takaisin Manalan porteilta.

Hyvä elämä sisältää iloja, suruja, pettymyksiä, onnistumisia, murheita ja onnen hetkiä. Murheita tarvitaan, jotta osataan arvostaa hyviä hetkiä ja asioita. Et huomaa onneasi ilman vaikeuksia.

Näin hän kirjoittaa tuoreessa kirjassaan *Onnellisen miehen tarinoita*.

Se on paitsi elämänkerta ja muistojen aarrearkku, myös dokumentti Suomesta.

– Suomi kokee itsensä usein insinööriana, harmaana ja surkuteltavana. Tämä teos osoittaa äärettömän ilahduttavalla tavalla sen, miten Suomi on jo kauan ollut luova, innovatiivinen ja hauska maa. Meidän historiamme on ollut täynnä persoonia, luovia irtiottoja, räiskyvää tekemisen riemua, Åbo Akademian professori **Alf Rehn** arvioi.

Pentti-Oskari Kangas ei ikinä ole ollut ”harmaa”. Hän on ehtinyt paljon ja kaikkialle. Kiireisimmillään hän pyöritti yli kahtakymmentä firmaa yhtä aikaa: oli veneveistämöä, kalankasvattamaa...

Lisäksi hän oli yksi maamme suosituimmista muusikoista, Seitsemän seinähullua veljestä -bändin kuulahahmo. Keikkabussi, jonka kylkeä komisti teksti ”Hulluna on hyvä olla”, kiersi maata armotonta vauhtia, pahimmillaan 370 keikan vuositahtia. Jos sain vaiheessa autoon rakennettiin ristikotkin, ja päälle teipattiin sanat ”Hullujenkuljetusauto”.

– Kyllähän me saatiin ihmiset hymyilemään, mikä on aina ollut punaisena lankana kaikelle,

mitä olen tehnyt. Sana ”hullu” ei ollut pilkkaa. Jotkut ovat autohulluja, me oltiin musiikkihulluja, Kangas selventää.

Tapahtumien kirjo on elämässäni ollut yhtä ilotulitusta.

– Ihminen tekee virheitä koko ajan. Omia mokiani on se, että kun lapset olivat pieniä, isi oli liikaa töissä. Ja sitten oli tuo oravakausi, hän viittaa aikaan, jolloin yrittäminen riistäytyi käsistä.

Se kausi päättyi nelikymppisen miehen ensimmäiseen sydäninfartiin.

Hän päätti oppia virheistään.

– Opettajaseminaarissa opin käsitteen aktiivinen unohtaminen. Ihmismieli suojelee itseään unohtamalla negatiivisia asioita. Se hellii mieltä muistamalla positiivisia asioita. Näin ainakin pitäisi olla. Silloin ihminen säilyttää mielensä tasapainon. Parasta siinä on, että siihen voi itse vaikuttaa.

Nykyisin Kannas ilmoittaa tekevänsä töitä enää 12 tuntia päivässä. Lopun ajan hän nukkuu.

– 16 tuntia putkeen yhdellä kyljellä, hän myhäilee ennätystään..

”

Ihminen tekee virheitä koko

ajan. Omia mokiani on se, että

kun lapset olivat pieniä, isi oli

liikaa töissä.”

Pentti-Oskari Kangas kuvailee olevansa jo elämänsä ehtoopäivillä. Harmaantuvat hapsensa hän hyväksyy ilomielin.

Minunkin koneeni käy vielä. Joskus vähän pätkii. Taitaa olla kaksitahtinen. Pitää laittaa kaffien joukkoon kermaa, ettei leikkaa kiinni. Mielenkiintoinen elämä jatkuu.

Hän toivoo elonsa jatkuvan vielä pitkään, tekemistä on paljon. Huumorimies kun on, hän on tullut luvanneeksi, että ei kuole ennen kuin tärkeän elämäntyön Herrankukkaron kaava Rymättylässä on valmis. Kaavaa on tehty 15 vuotta.

– Nyt jouduin jo toppuuttelemaan kaavoittajaa, että älä kiirettä pidä!

Kaavan tavoitteena ei ole laajentaa virkistyskohdetta vaan parantaa rakennuskantaa ja palvelutasoa.

– Suomalaisen miehen keskimääräinen elinikä on 76 vuotta. Minulla on 7–8 vuotta aikaa. Täytyy olla realistti, on ajateltava, miten elää sen jäljelläolevan ajan.

Pentti-Oskarille asia on kirkastunut. Hän haluaa elää perheensä ja läheistensä ympäröimänä. Ja Sri Lankan lasten.

Intian valtameressä entisen Ceylonin saarella tapa-
ninpäivänä 2004 tapahtuneen tsunamin jälkeen mi-
kään ei ole ollut entisellään Kankaan arjessa. Hyöky-
aallon aikaan hän oli vaimonsa kanssa avustustehtä-
vissä paratiisisaarella ja tulossa jo koti-Suomeen.
Ymmärrettyään katastrofin suuruuden hän jatkoi aut-
tamista paikan päällä.

Kangas on vuosi vuoden jälkeen palannut vaimon-
sa kanssa usean talvikuukauden ajaksi Sri Lankaan.
Hän on parhaillaankin siellä, kuten perheensäkin.

*Talvikotimme sijaitsee pienessä, köyhässä Nagan-
den kylässä, eteläisessä Sri Lankassa, tavallisten
paikallisten ihmisten yhteisössä. Tämä on loistava
tapa oppia elämässä uutta.*

Lotus Hill -avustushankkeensa myötä Kankaan
pariskunta on rakennuttanut köyhille koteja, vessoja,
kaivoja, koulurakennuksia sekä saaren ainoa vam-
maisten koulutuskeskuksen. Tarvitseville on jaettu
vesitankkeja, lääkkeitä, koulutarvikkeita, ompeluko-
neita, silmälaseja, polkupyöriä ja keittovälineitä.

*Kaikki alkaa koulukengistä ja koulupuvusta. Köy-
hillä ei ole varaa hankkia niitä.*

– Jos tällä reissulla saadaan kaksituhatta lasta kou-
lutielle, niin taas on itsekään hyvä olo. Ajattele! Siel-
lä on kouluissa yksi tunti viikossa hymyn opetusta.

Pari tuntia haastattelun jälkeen P-O Kangas soit-
taa. Hän on jämähtänyt miettimään yhtä kysymystä.

– Kysyt, mistä tietää, onko onnellinen. Nyt
osaan sanoa.

No, kerro!

– En ole ikinä polttanut tupakkaa, mutta ihmiset,
jotka ovat ja jotka tekevät tupakkalakon, hokevat
lakkoaan jatkuvasti. Asian toittaminen on paras
keino onnistua tavoitteessa.

– Onnellisuus on sama asia. Kerrot ympäristöllesi
koko ajan olevasi onnellinen. Ihmiset alkavat uskoa,
että sinun on pakko olla. Ja kun uskot itse siihen,
sinä olet onnellinen ihminen.

*Keväällä palaan taas puolipäiväeläkeläiseksi höy-
rylaiva Ukkopekalle, kiireapulaiseksi Herrankukka-
roon ja Aurajoen Vaakahuoneen suviravintolaan.
Kyllä on hienoa tällainen kaksoiselämä.*

Näin sanoo mies, joka kerran ei kehdannut ostaa
pusuleipiä osuuskaupasta, mutta piipahti kyllä vie-
mässä saaristolaisleipää Kiinan presidentille.

MERVI LUOTONEN

**Lainaukset kirjasta Pentti-Oskari Kangas: Onnellisen
miehen tarinoita (Positiivarit, 2011)**

Pentti-Oskari Kangas

■ Syntynyt 20.5.1943 Uudessakaupungissa.

■ Perheeseen kuuluvat vaimo-Marja, kolme aikuista lasta (Noora Saara, Meri Marja ja Karioskari) 2 vävyä, miniähdokas, kolme lastenlasta, sisko-Leena.

■ Kansakoulunopettaja Rauman opettajaseminaarista 1964. Toiminut kolme vuotta opettajana Kuorevedellä, vuoden Untamalassa ja vuoden Raumalla.

■ Soittaja emeritus. Perusti ja toimi orkesterinjohtajana Seitsemän seinähullua veljestä -yhtyeessä vuodesta 1966.

■ Matkailuyrittäjänä saaristossa vuodesta 1985. Nykyisin Herrankukkaron vanhaisäntä ja kiireapulainen. Poika Karioskari Kangas jatkaa elämäntyötä.

■ Höyrylaiva-Ukkopekan kapteeni.

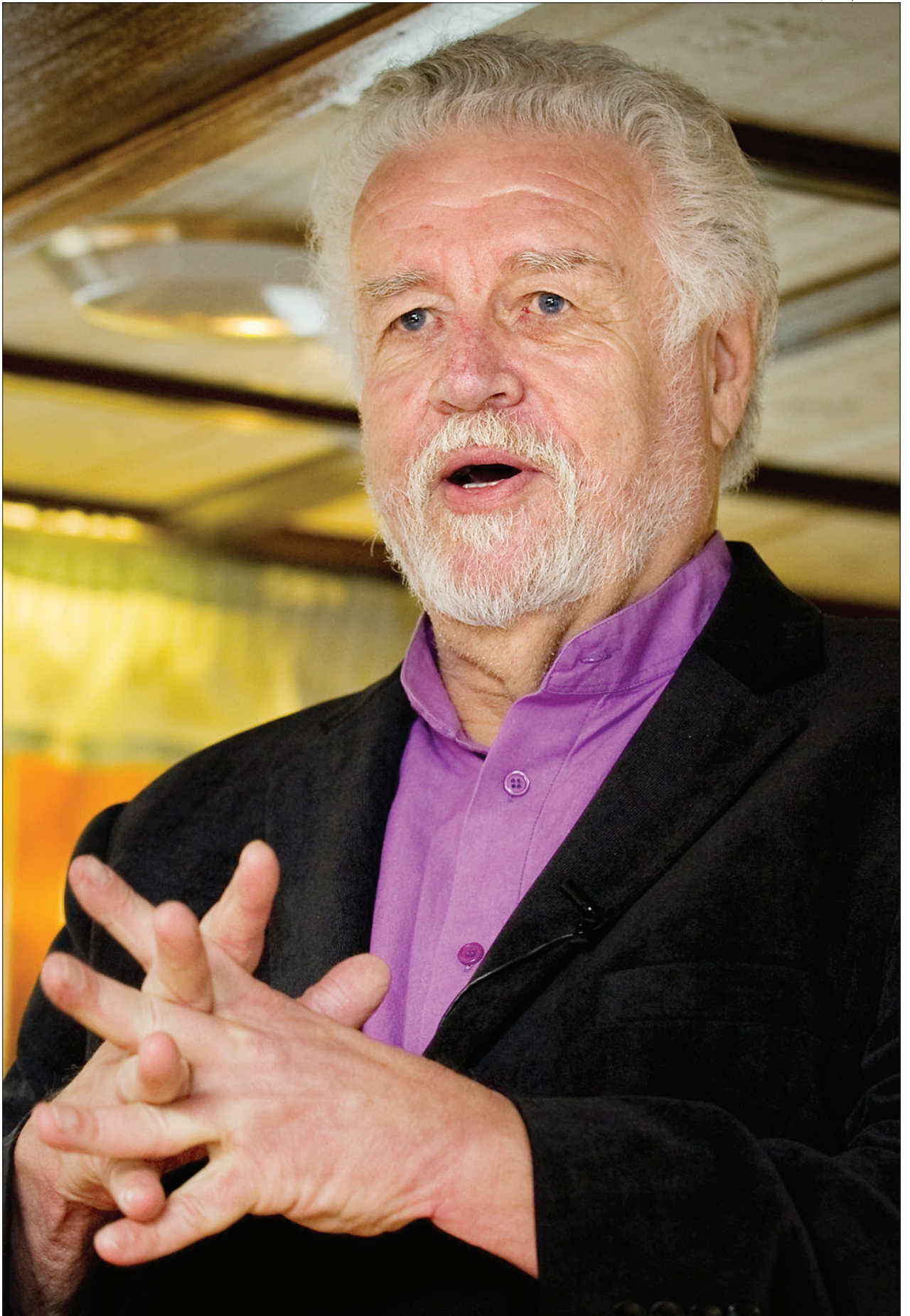
■ Musiikkitoimittajana radioissa ja televisiossa 1980–1990-luvuilla. Teki yli 600 henkilöhaastattelua radioihin tunnetuista suomalaisista viihteen ammattilaisista.

■ Harrastelijakokki ”muodon vuoksi”.

■ Puolipäiväeläkeläinen; enää 12 tuntia töitä päivässä. ”Pekkasit pidetään myöhemmin, jos ehditään.”

■ Luppoaikana Lotus Hill -avustushankkeen kenttätöntekijäharjoittelija Sri Lankassa köyhien lasten ja vammaisten avustushankkeessa. Lisää tietoa hankkeesta www.positiivarit.fi

■ Pentti-Oskarin tarinoita voi tilata maksutta sähköpostiin osoitteesta www.perjantairesepti.fi

”

Tiedän ihmisiä, jotka kirjoittavat päiväkirjaansa joka ilta 15 kohtaa ranskalaisin viivoin siitä, mitä hyvää tänään tapahtui.

Kun menen iltaisin töistä kotiin, minulla on ihan syntinen olo siitä, että voinko olla näin onnellinen.

Sri Lanka on opettanut sen, että raha ei tuo onnellisuutta. Siellä olen nähnyt, että mitä köyhempi ihminen, sitä aidompi hymy.

”

